

under Forhandlingerne i Fjor. Det er imidlertid bedre at blive paa de Poster, man drives frem til af sin egen menneskelige Retfærdighedsfølelse, end at løbe derfra, naar det til Slutning kniber.

Jeg ved jo ikke, hvorledes Udfaldet vil blive — ja, jeg tør vel næsten sige det modsatte: jeg har jo nok en Formodning om, hvorledes Udfaldet vil blive, men jeg agter ikke at tage mit Andragende tilbage. Jeg forlanger ikke og kan ikke forlange, og intet Menneske kan forlange, at andre Mennesker skulle se saadan paa en Sag, som man selv ser paa den. Men naar det gik saaledes med denne Sag, som det gik i Fjor, har det maattet staa klart for alle, at det kun var formelt, at Sagen skulde bringes frem igen, og da vil jeg sige, at selv om den ærede Ordfører nu trækker sig tilbage, vil jeg ikke trække mig tilbage. Jeg lader ikke denne Mands Billighedskrav ligge paa Vejen og trækker mig tilbage, og for saa vidt mit Forslag her i Dag mod Forventning — jeg siger mod Forventning i en Sag, hvor det i den Grad er ligefremt og billigt, at man henviser den — ikke skulde blive henvist, da maa jeg tage min Stilling efter den Erfaring, jeg her har gjort, med Hensyn til de stærke Udtalelser fra i Fjor, og jeg maa fremtidig overfor Folk, der ønske, at jeg skal bringe Andragender frem her i Tinget om at opnaa, hvad der er billigt, sige, at jeg ikke kan have den Ære, jeg har et for mærkeligt Eksempel paa, hvorledes det kan gaa fra det ene Aar til det andet. Naar det kan gaa saaledes efter de Udtalelser, som Ministeren og Ordføreren i Fjor have fremsat, maa jeg sige til dem: gaa til et Medlem af Flertallet — saa længe der er et Flertal her i Tinget — og derigennem faa gennemført, hvad der kan være ret og billigt, jeg kan ikke have med det at gøre, for jeg kan ikke opnaa det.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Der laa i det ærede Medlems sidste Ord en Insinuation, som jeg vil afvise paa det bestemteste. Min Stilling er ikke dikteret af, om Andragendet er indbragt af et Medlem, der hører til et Mindretal her i Tinget; min Stilling er dikteret udelukkende af Hensyn til, at naar jeg beklæder det Embede, jeg gør, har jeg at varetage Statens og den herhen hørende Lovgivnings Interesse i denne Sag. Det er det eneste Hensyn, der har dikteret mig min Stilling til denne Sag.

Ordføreren (Jens Busk): Ja, det er ogsaa navnlig for at tilbagevise den Insinuation, som det ærede Medlem (Ellinger) kom med, at jeg nu har forlangt Ordet. Han gør sin Sag en daarlig Tjeneste ved at fremkomme med en Insinuation paa denne Maade. Han kan bare tage den foreløbige Betænkning, saa vil han finde en hel Række Andragender, som ere indbragte af Medlemmer af Flertallet, blandt andet af mig, som ikke paa nogen Maade derfor ere blevne henviste. Men hvor kan nu det ærede Medlem insinuere, at naar vi i Finansudvalget modtage et Andragende, indbragt af et Medlem af Flertallet, saa bliver det en anden Snes, end naar det modsatte er Tilfældet. Jeg skal ellers ikke røbe Hemmeligheder, men det ærede Medlem vil dog have erfaret i denne Samling, at blandt andet selv den ærede Formand for Finansudvalget i højeste Grad har interesseret sig for et Andragende og desuagtet ikke faaet det henvist, selvfølgelig, fordi Flertallet ikke var enigt med ham i denne Sag. Jeg maa derfor paa det bestemteste tilbagevise det ærede Medlems Insinuation.

Naar det ærede Medlem saa siger, at jeg skulde kende denne Sag, maa jeg svare, at jeg kan ikke kende denne Sag paa anden Maade end efter de Dokumenter, som foreligge, og de ere for Resten meget sparsomme i denne Sag, men nu er der fremkommet tydelige og klare Bemærkninger fra den højstærede Finansminister under Forhandlingerne, og her har det interesseret mig i højeste Grad, at den ærede Ændringsforslagsstiller ikke har gjort noget Forsøg paa at imødegaa den ærede Finansminister. Det, som nu af den ærede Finansminister i Dag er blevet hævdet klart og bestemt, er jo ikke blevet hævdet overfor Udvalget, hverken af den ene eller den anden Finansminister, og det er, at det, der er sket overfor denne Mand, er ikke andet end dette, at der er sket ham hans lovlige Ret, at han er kommen til at svare Told efter den Lov, vi have.

Og med Hensyn til denne Tale om, at vedkommende har faaet gal Besked ved Toldvæsenet, har jo den ærede Finansminister udtrykt sig klart og tydeligt: det er jo ikke en stakkels Husmand eller Arbejder, der er ukendt med Forholdene, det er en Mand, der staar i Spidsen for et stort Aktieselskab, og han kunde have gjort det, som den ærede Finansminister gentagne Gange har hævdet her i sin Tale, han kunde ved en Skrivelse have henvendt